

ผลการพิจารณาตามคำสั่งคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ คณะที่ ๓  
ที่ ๑๑ / ๒๕๖๘

เรื่อง หน่วยงานใช้และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลในกระบวนการสอบข้อเท็จจริง

ผู้ร้องเรียน [นาย ก.]  
ผู้ถูกร้องเรียน [หน่วยงานของรัฐ A] ที่ ๑  
[หน่วยงานของรัฐ B] ที่ ๒

เรื่องร้องเรียนนี้สรุปความได้ว่า [นาย ก.] ผู้ร้องเรียน ได้ยื่นหนังสือร้องเรียนไปยัง [หน่วยงานของรัฐ B] ผู้ถูกร้องเรียนที่ ๒ เกี่ยวกับกรณีข้าราชการตุลาการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต่อมา ผู้ร้องเรียนทราบว่า [หน่วยงานของรัฐ B] ได้มีการประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าว และมีการนำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ร้องเรียน ได้แก่ ชื่อตัวและชื่อสกุล ไปใช้และเปิดเผยในที่ประชุม ต่อมาที่ประชุมของ [หน่วยงานของรัฐ B] มีมติให้ดำเนินการแจ้งความดำเนินคดีผู้ร้องเรียนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๓๒๖ ซึ่งผู้ร้องเรียนเห็นว่าเป็นการฝ่าฝืนประกาศคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนข้อเท็จจริงในชั้นต้น พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๓ ที่ห้ามมิให้เปิดเผยชื่อ ที่อยู่ หรือข้อมูลใด ๆ ของผู้ร้องเรียนแก่บุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๒ ทำให้ผู้ร้องเรียนเสียหายในการถูกดำเนินคดี เป็นเหตุให้เสียค่าใช้จ่ายในการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย และได้รับผลกระทบต่อสภาพจิตใจ จึงได้ยื่นคำร้องเรียนต่อสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ คณะที่ ๓ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องเรียนทั้งสองเป็นหน่วยงานของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคล ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ดังนั้น ผู้ถูกร้องเรียนทั้งสอง จึงเป็นผู้มีอำนาจตัดสินใจเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ร้องเรียน จึงเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ตามความมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีประเด็นพิจารณาดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ ๑ กรณีการนำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ร้องเรียน ได้แก่ ชื่อตัวและชื่อสกุล ไปใช้และเปิดเผยในที่ประชุม คณะกรรมการเห็นว่า อธิบดีผู้พิพากษาศาลแรงงานภาค ๗ เป็นข้าราชการตุลาการผู้รับผิดชอบงานของศาลยุติธรรม จึงเป็นการปฏิบัติตามความในมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนข้อเท็จจริงในชั้นต้น พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงเป็นการดำเนินการไปตามที่จำเป็นเพื่อประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ตามมาตรา ๒๔ (๕) และเป็นการดำเนินการตามกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ตามมาตรา ๒๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงไม่เป็นการฝ่าฝืนตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ประเด็นที่ ๒ กรณีอธิบดีผู้พิพากษาศาลแรงงานภาค ๗ มอบอำนาจให้อำนาจการสำนัก  
อำนาจการประจำศาลแรงงานภาค ๗ นำข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ ชื่อตัว ชื่อสกุลของผู้ร้องเรียนไปดำเนินการ  
ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน การกระทำของ [หน่วยงานของรัฐ B] เป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย  
ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ตามมาตรา ๒๔ (๖) และเป็นการจำเป็นเพื่อก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย  
ตามมาตรา ๒๖ (๔) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงไม่เป็นการฝ่าฝืน  
กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล  
พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ว่าด้วยการยื่น การไม่รับเรื่อง  
การยุติเรื่อง การพิจารณา และระยะเวลาในการพิจารณาคำร้องเรียน พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๑๓ (๓) คณะกรรมการ  
ผู้เชี่ยวชาญ คณะที่ ๓ จึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๖๘ ให้ยุติเรื่องร้องเรียน

สั่ง ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘

ประธานกรรมการผู้เชี่ยวชาญ คณะที่ ๓

